

regnskab og budget. På dette møde skal rådet redegøre for sine gennemførte og planlagte aktiviteter angående det kirkelige liv i sognet og stille denne redegørelse til debat.«

Rektor for TPC finder, at det, som gør § 37 problematisk, er ordet »uafhængighed«. Det foreslås derfor, at § 37 formuleres som følger: »Det er biskoppen, der har det gejstlige tilsyn med præstens pastorale virksomhed, herunder forkyndelse, sjælesorg og undervisning.«

Foreningen af Danske Kirkegårdsledere mener, at ansvar for økonomi, personale, bygninger og administration skal flyttes til et forvaltnings- og serviceorgan.

Provstiudvalg:

16 provstiudvalg støtter forslaget.

1 har udtalt sig negativt med den begrundelse, at betænkningen grundlæggende mangler forståelse for folkekirken som en politisk-administrativ ramme om et åndeligt indhold, hvorfor det pågældende provstiudvalg generelt afviser de i betænkningen stillede forslag.

Menighedsråd:

103 har forholdt sig positivt til forslaget.

8 har forholdt sig negativt. Her er begrundelsen primært, at man finder det kunstigt at lovgive sig ud af, at menighedsrådet og præsten skal samvirke.

Private:

5 støtter forslaget, og ingen har udtalt sig imod det.«

På denne baggrund finder jeg ikke, det vil være rigtigt, hvis jeg fremsætter et ændringsforslag som det nævnte.

Men jeg vil naturligvis yde teknisk bistand til udarbejdelsen af et sådant ændringsforslag. Et udkast til ændringsforslag i overensstemmelse med det fremsatte ønske kan udformes således:

Spørgsmål 20:

Ministeren bedes kommentere indholdet af Præsteforeningens skriv af 20. maj 2007 på foreningens hjemmeside »Præstens forkyndelsesfrihed er ikke blot metodefrihed«.

Svar:

Jeg er helt enig i, at det fremsatte lovforslag vedrørende en ny formulering af menigheds-

rådslovens § 37 ikke ændrer på retstilstanden for præsterne, og jeg forstår Præsteforeningens meddelelse således, at de kan tilslutte sig indholdet af de svar, som jeg har givet på udvalgets spørgsmål vedrørende denne problemstilling.

Jeg er derfor også enig med Præsteforeningen i, at præstens forkyndelsesfrihed ikke er til diskussion. Lovforslaget giver hverken menighedsrådet eller det gejstlige tilsyn nogen nye kompetencer i forhold til præsten. Forslaget ændrer kort sagt ikke på forkyndelsesfriheden.

Spørgsmål 21:

I forlængelse af ministerens svar på spørgsmål 14 bedes uddybet, hvad ministeren mener med »at der ikke er tale om nogen ændring af bestemmelsernes juridiske indhold«, herunder baggrunden for at ændre på ordlyden af § 37, når det juridiske indhold ikke skal ændres?

Svar:

Den nuværende ordlyd af § 37 kan lægge op til en forståelse i retning af præstens fuldstændige uafhængighed af menighedsrådet.

Dette er imidlertid ikke i overensstemmelse med gældende ret. Der er i realiteten tale om et samvirke og ikke om en fuldstændig uafhængighed. Det gælder allerede for så vidt angår blandt andet valg af liturgi og ritualer, og indirekte i alle forhold, hvor præstens virke forudsætter, at der stilles økonomiske eller personalemæssige ressourcer til rådighed. For eksempel har præsten ansvaret for tilrettelæggelsen af konfirmationsforberedelsen, men de økonomiske rammer for denne undervisning fastsættes af menighedsrådet i det årlige budget. Derimod er det utvivlsomt, at præsten er uafhængig af menighedsrådet i udøvelsen af sin præstegerning.

Baggrunden for at ændre ordlyden af § 37 er således et ønske om at bringe bestemmelsens ordlyd bedre i overensstemmelse med dens faktiske indhold.

Spørgsmål 22:

Kan ministeren oplyse om den foreslåede ændring af § 37 vil medføre en ændring i den gældende forståelse af, at hvordan § 37, herunder præstens uafhængighed af menighedsrådet skal praktiseres af præster og menighedsråd.